

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1982**z dnia 31 października 2017 r.**

nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu i wyprodukowanych przez Dongguan Luzhou Shoes Co. Ltd, Dongguan Shingtak Shoes Co. Ltd, Guangzhou Dragon Shoes Co. Ltd, Guangzhou Evervan Footwear Co. Ltd, Guangzhou Guangda Shoes Co. Ltd, Long Son Joint Stock Company i Zhaoqing Li Da Shoes Co., Ltd, wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), w szczególności jego art. 266,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (⁽¹⁾ „rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4 i art. 14 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

- (1) W dniu 23 marca 2006 r. Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 553/2006 (⁽²⁾) nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami („obuwie”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”) i Wietnamu („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”)
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 (⁽³⁾) Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami, pochodzących z Wietnamu i ChRL, wynoszące 9,7–16,5 %, na okres dwóch lat („rozporządzenie (WE) nr 1472/2006” lub „sporne rozporządzenie”).
- (3) Rozporządzeniem (WE) nr 388/2008 (⁽⁴⁾) Rada rozszerzyła ostateczne środki antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z ChRL na przywóz ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau.
- (4) W następstwie przeglądu wygaśnięcia rozpoczętego w dniu 3 października 2008 r. (⁽⁵⁾) Rada rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1294/2009 (⁽⁶⁾) przedłużyła okres obowiązywania środków antydumpingowych o 15 miesięcy, tj. do dnia 31 marca 2011 r., kiedy to nastąpiło wygaśnięcie środków („rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1294/2009”).
- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd i Risen Footwear (HK) Co Ltd, a także Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd („wnioskodawcy”) zaskarżyli sporne rozporządzenie do Sądu Pierwszej Instancji (obecnie: Sąd). Wyrokami z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie T-401/06 Brosmann Footwear (HK) i in. przeciwko Radzie oraz z dnia 4 marca 2010 r. w sprawach połączonych T-407/06 i T-408/06 Zhejiang Aokang Shoes i Wenzhou Taima Shoes przeciwko Radzie Sąd odrzucił te zaskarżenia.
- (6) Wnioskodawcy odwołali się od tych wyroków. Wyrokami z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie C-249/10 P Brosmann Footwear (HK) i in. przeciwko Radzie oraz z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie C-247/10 P Zhejiang Aokang Shoes przeciwko Radzie („wyroki w sprawach Brosmann i Aokang”) Trybunał Sprawiedliwości unieważnił te wyroki. Trybunał uznał, że Sąd naruszył prawo w zakresie, w jakim twierdził, że Komisja nie ma obowiązku rozpatrywać wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego złożonych przez przedsiębiorców nieujętych w próbie (pkt 36 wyroku w sprawie C-249/10 P oraz pkt 29 i 32 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (7) Trybunał Sprawiedliwości wydał następnie swój wyrok w tej sprawie. Trybunał uznał, że Komisja powinna była zbadać przedstawione jej uzasadnione wnioski złożone przez strony wnoszące odwołanie na podstawie art. 2

- ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego celem uzyskania MET w ramach postępowania antydumpingowego, [o którym] mowa w spornym rozporządzeniu. Następnie należy stwierdzić, iż nie jest wykluczone, że takie badanie doprowadziłoby do nałożenia na nie ostatecznego cła antydumpingowego w stawce innej niż mająca do nich zastosowanie na mocy art. 1 ust. 3 spornego rozporządzenia, która wynosi 16,5 %. Z tego ostatniego przepisu wynika bowiem, że na jedynego przedsiębiorcę chińskiego ujętego w próbie, który uzyskał MET, zostało nałożone ostateczne cło antydumpingowe w stawce 9,7 %. Tymczasem zgodnie z pkt 38 niniejszego wyroku, gdyby Komisja stwierdziła, że warunki gospodarki rynkowej przeważały także w odniesieniu do wnoszących odwołanie, należałoby ich również objąć – w przypadku niemożności obliczenia indywidualnego marginesu dumpingu – tą samą stawką (pkt 42 wyroku w sprawie C-249/10 P i pkt 36 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (8) W związku z tym Trybunał stwierdził nieważność spornego rozporządzenia w zakresie, w jakim odnosi się ono do wnioskodawców.
- (9) W październiku 2013 r. Komisja w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (?) ogłosiła, iż postanowiła wznowić postępowanie antydumpingowe na tym etapie, na którym wystąpiła niezgodność z prawem, oraz zbadać, czy w okresie od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r. w odniesieniu do wnioskodawców panowały warunki gospodarki rynkowej. W zawiadomieniu tym zwrócono się do zainteresowanych stron o przedstawienie swoich uwag.
- (10) W marcu 2014 r. Rada, decyzją wykonawczą 2014/149/UE (8), odrzuciła wniosek Komisji w sprawie przyjęcia rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd i zakończyła postępowania odnoszące się do tych producentów. Rada uznała, że importerzy, którzy nabyli obuwie od wspomnianych producentów eksportujących i którym odnośne cła zostały zwrócone przez właściwe organy krajowe na podstawie art. 236 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (9) („Wspólnotowy kodeks celny”), posiadali uzasadnione oczekiwania na podstawie art. 1 ust. 4 spornego rozporządzenia, na mocy którego przepisy Wspólnotowego kodeksu celnego, a w szczególności jego art. 221, miały zastosowanie do poboru ceł.
- (11) Trzech importerów produktu objętego postępowaniem, C&J Clark International Ltd. („Clark”), Puma SE („Puma”) i Timberland Europe B.V. („Timberland”) („importerzy objęci postępowaniem”) zakwestionowało środki antydumpingowe względem przywozu niektórych rodzajów obuwia z Chin i Wietnamu, powołując się na orzecznictwo przywołane w motywach 5–7 przed właściwymi sądami krajowymi, które skierowały sprawy do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.
- (12) W dniu 4 lutego 2016 r. w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE (10) Trybunał Sprawiedliwości uznał rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1294/2009 za nieważne w zakresie, w jakim Komisja Europejska nie zbadała wniosków dotyczących MET i indywidualnego traktowania („IT”) przedłożonych przez producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, którzy nie zostali objęci próbą („wyroki”), wbrew wymogom ustanowionym w art. 2 ust. 7 lit. b) oraz art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (11).
- (13) Odnośnie do sprawy C-571/14, Timberland Europe, Trybunał Sprawiedliwości w dniu 11 kwietnia 2016 r. podjął decyzję o wykreśleniu sprawy z rejestru na wniosek sądu krajowego.
- (14) Art. 266 TFUE zobowiązuje instytucje do podjęcia niezbędnych działań zapewniających zgodność z wyrokami Trybunału. W przypadku stwierdzenia nieważności aktu przyjętego przez instytucje w kontekście procedury administracyjnej, takiej jak antydumping, zgodność z wyrokiem Trybunału oznacza zastąpienie unieważnionego aktu nowym aktem, w którym wyeliminowana zostanie niezgodność z prawem wskazana przez Trybunał (12).
- (15) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału procedura zastąpienia unieważnionego aktu może zostać wznowiona dokładnie od etapu, na którym pojawiła się niezgodność z prawem (13). Oznacza to w szczególności, że w sytuacji, w której stwierdza się nieważność aktu kończącego procedurę administracyjną, unieważnienie to niekoniecznie wpływa na akty przygotowawcze, takie jak wszczęcie postępowania antydumpingowego. W sytuacji, w której stwierdza się nieważność rozporządzenia nakładającego ostateczne środki antydumpingowe, oznacza to, że w następstwie unieważnienia postępowanie antydumpingowe jest nadal otwarte, ponieważ akt kończący postępowanie antydumpingowe zniknął z unijnego porządku prawnego (14), z wyjątkiem sytuacji, w której niezgodność z prawem pojawiła się na etapie wszczęcia postępowania.

- (16) Pomijając fakt, że instytucje nie zbadały wniosków o MET lub IT przedłożonych przez producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, którzy nie zostali objęci próbą, wszystkie pozostałe ustalenia zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1472/2006 i rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1294/2009 zachowują ważność.
- (17) W omawianym przypadku niezgodność z prawem pojawiła się po wszczęciu postępowania. Komisja postanowiła zatem wznowić obecne postępowanie antydumpingowe, które nadal było otwarte po wydaniu wyroków dokładnie na etapie pojawienia się niezgodności z prawem, i zbadać, czy w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem w okresie od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r., tj. w trakcie okresu objętego dochodzeniem („okres objęty dochodzeniem”), panowały warunki gospodarki rynkowej. Komisja zbadała również, czy w danym przypadku producenci eksportujący objęci postępowaniem kwalifikowali się do objęcia IT zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽¹⁵⁾ („rozporządzenie podstawowe przed wprowadzeniem do niego zmian”) ⁽¹⁶⁾.
- (18) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1395 ⁽¹⁷⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na realizowany przez przedsiębiorstwa Clark i Puma przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez trzynastu chińskich producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o MET lub IT, ale nie zostali objęci próbą.
- (19) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1647 ⁽¹⁸⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na realizowany przez przedsiębiorstwa Clark, Puma i Timberland przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez niektórych wietnamskich producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o MET i IT, ale nie zostali objęci próbą.
- (20) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1731 ⁽¹⁹⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na realizowany przez przedsiębiorstwa Puma i Timberland przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez jednego wietnamskiego producenta eksportującego oraz dwóch chińskich producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o MET i IT, ale nie zostali objęci próbą.
- (21) W związku z wykonaniem wyroku w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE, wspomnianego powyżej w motywie 12, Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/223 ⁽²⁰⁾. W art. 1 tego rozporządzenia Komisja zwróciła się do krajowych organów celnych o przekazanie wszystkich wniosków o zwrot zapłaconych ostatecznych ceł antydumpingowych za przywóz obuwia pochodzącego z Chin i Wietnamu złożonych przez importerów na podstawie art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego i w oparciu o fakt, że producenci eksportujący nieobjęci próbą złożyli wnioski o MET lub IT podczas dochodzenia, które doprowadziło do nałożenia ostatecznych środków rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 („dochodzenie pierwotne”). Komisja oceniła wnioski o MET lub IT oraz ponownie nałożyła odpowiednie stawki cła. Na tej podstawie krajowe organy celne powinny podjąć decyzję w sprawie wniosku o zwrot lub umorzenie ceł antydumpingowych.
- (22) Po otrzymaniu informacji od francuskich organów celnych zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223 Komisja ustaliła, którzy dwaj chińscy producenci eksportujący złożyli wnioski o MET lub IT w pierwotnym dochodzeniu, lecz nie zostali objęci próbą. Kolejny zidentyfikowany producent eksportujący to dostawca przedsiębiorstwa Deichmann, niemieckiego importera, który zakwestionował zapłatę ceł. W związku z tym Komisja przeanalizowała formularze wniosków o MET i IT tych trzech chińskich producentów eksportujących.
- (23) W wyniku powyższych działań Komisja ponownie nałożyła, rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2257 ⁽²¹⁾, ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z ChRL i wyprodukowanych przez trzech producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o MET i IT, ale nie zostali objęci próbą.
- (24) Zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223 organy celne Zjednoczonego Królestwa, Belgii i Szwecji powiadomiły Komisję o wnioskach o zwrot przedłożonych przez importerów odpowiednio w dniach 12 lipca 2016 r. (Zjednoczone Królestwo), 13 lipca 2016 r. (Belgia) i 26 lipca 2016 r. (Szwecja). W wyniku tych powiadomień Komisja zbadała wnioski o MET i IT od dziesięciu producentów eksportujących i, rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/423 ⁽²²⁾, ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu i wyprodukowanego przez tych dziesięciu producentów eksportujących.

- (25) Jak wspomniano w motywie 34 wyżej wspomnianego rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/423, w trakcie przedmiotowego dochodzenia, dzięki uwagom przedstawionym przez kilka zainteresowanych stron w następstwie ujawnienia ustaleń, pięć kolejnych przedsiębiorstw/grup przedsiębiorstw zidentyfikowano jako przedsiębiorstwa, które same lub za pośrednictwem powiązanych chińskich lub wietnamskich producentów eksportujących złożyły formularz wniosku o MET/IT w pierwotnym dochodzeniu, ale nie zostały objęte próbą i nie zostały poddane ocenie w ramach poprzedniego wykonania. Przedsiębiorstwa te zostały wymienione w załączniku VI do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/423 i były częścią czterech grup przedsiębiorstw.
- (26) Na tej podstawie Komisja zidentyfikowała cztery grupy przedsiębiorstw obejmujące wspólnie siedem przedsiębiorstw indywidualnych, które są chińskimi lub wietnamskimi producentami eksportującymi, które nie zostały objęte próbą w pierwotnym dochodzeniu i przedłożyły formularz wniosku o MET lub IT. W niniejszym rozporządzeniu Komisja dokonała więc oceny wniosków o MET lub IT następujących podmiotów: Dongguan Luzhou Shoes Co. Ltd, Dongguan Shingtak Shoes Co. Ltd, Guangzhou Dragon Shoes Co. Ltd, Guangzhou Evervan Footwear Co. Ltd, Guangzhou Guangda Shoes Co. Ltd, Long Son Joint Stock Company i Zhaoqing Li Da Shoes Co. Ltd („producenci eksportujący objęci postępowaniem”). Dongguan Luzhou Shoes Co. Ltd i Zhaoqing Li Da Shoes Co. Ltd. to przedsiębiorstwa powiązane z przedsiębiorstwem Dah Lih Puh wymienionym w załączniku VI do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/423. Dongguan Shingtak Shoes Co. Ltd, Guangzhou Dragon Shoes Co. Ltd i Guangzhou Guangda Shoes Co. Ltd są przedsiębiorstwami powiązаныmi z przedsiębiorstwem Shing Tak Ind, Co. Ltd wymienionym w załączniku VI do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/423. Przedsiębiorstwo Guangzhou Evervan Footwear Co. Ltd jest powiązane z przedsiębiorstwem Evervan Group P/A Eva Overseas Intl. Ltd, także wymienionym w załączniku VI do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/423.

**B. WYKONANIE WYROKU TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWACH POŁĄCZONYCH
C-659/13 I C-34/14 W ODNIESIENIU DO PRZYWOZU Z CHIN**

- (27) Komisja ma możliwość skorygowania tych aspektów spornego rozporządzenia, które doprowadziły do jego unieważnienia, pozostawiając niezmienionymi te części oceny, na które wyrok nie ma wpływu ⁽²³⁾.
- (28) Niniejsze rozporządzenie ma na celu skorygowanie aspektów spornego rozporządzenia, co do których stwierdzono niezgodność z rozporządzeniem podstawowym i które w konsekwencji doprowadziły do stwierdzenia nieważności w odniesieniu do producentów eksportujących wymienionych w motywie 26.
- (29) Wszelkie pozostałe ustalenia poczynione w spornym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1294/2009, które nie zostały unieważnione przez Trybunał, zachowują ważność i zostają niniejszym włączone do niniejszego rozporządzenia.
- (30) W związku z powyższym treść kolejnych motywów zostaje ograniczona do zakresu nowej oceny niezbędnej w celu zapewnienia zgodności z wyrokami Trybunału.
- (31) Komisja zbadała, czy MET lub IT miały zastosowanie w odniesieniu do producentów eksportujących, o których mowa w motywie 26, którzy przedłożyli wniosek o MET lub IT na okres objęty dochodzeniem. Celem tego badania jest ustalenie, w jakim stopniu importerzy objęci postępowaniem są uprawnieni do otrzymania zwrotu uiszczanego cła antydumpingowego w związku z cłami antydumpingowymi uiszczonymi w odniesieniu do przywozu pochodzącego od tych dostawców.
- (32) Jeżeli badanie wykaże, że producentom eksportującym, których wywóz objęty był cłem antydumpingowym uiszczonym przez importerów objętych postępowaniem, należało przyznać MET, takiemu producentowi eksportującemu należałoby przyznać indywidualną stawkę celną, a zwrot cła byłby ograniczony do kwoty odpowiadającej różnicy między zapłaconą stawką celną a indywidualną stawką celną, tj. w przypadku przywozu z Chin, różnicą między stawką wynoszącą 16,5 %, a stawką cła nałożoną na jedyne przedsiębiorstwo eksportujące objęte próbą, któremu przyznano MET, tj. 9,7 %; w przypadku przywozu z Wietnamu, byłaby to różnica między stawką wynoszącą 10 % oraz indywidualną stawką celną obliczoną dla producenta eksportującego, jeżeli taki istnieje.
- (33) Jeżeli badanie wykaże, że producentowi eksportującemu, któremu odmówiono MET, należało przyznać IT, takiemu producentowi eksportującemu należałoby przyznać indywidualną stawkę celną, a zwrot cła byłby ograniczony do kwoty odpowiadającej różnicy między zapłaconą stawką celną, tj. 16,5 % w przypadku przywozu z Chin i 10 % w przypadku przywozu z Wietnamu, a ewentualnym indywidualnym cłem obliczonym dla danego producenta eksportującego.

- (34) I odwrotnie, jeżeli analiza takich wniosków o MET i IT wykaże, że należy je odrzucić, przyznanie prawa do zwrotu ceł antydumpingowych nie będzie możliwe.
- (35) Jak wyjaśniono w motywie 12, Trybunał Sprawiedliwości unieważnił sporne rozporządzenie oraz rozporządzenie wykonawcze (UE) 1294/2009 w odniesieniu do wywozu niektórych rodzajów obuwia wyprodukowanych przez niektórych chińskich i wietnamskich producentów eksportujących w zakresie, w jakim Komisja nie zbadała wniosków o MET lub IT przedłożonych przez tych producentów eksportujących.
- (36) Z tego względu Komisja zbadała wnioski o MET i IT złożone przez producentów eksportujących objętych postępowaniem w celu ustalenia stawki celnej mającej zastosowanie do ich wywozu. W badaniu wykazano, że przedstawione informacje nie wykazały, że producenci eksportujący objęci postępowaniem działali w warunkach gospodarki rynkowej lub że kwalifikowali się oni do objęcia indywidualnym traktowaniem (zob. motywy 37 i następane w celu zapoznania się ze szczegółowymi wyjaśnieniami).

C. OCENA WNIOSKÓW O MET

- (37) Koniecznie należy zauważyć, że ciężar dowodu leży po stronie producenta składającego wniosek o MET na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy przewidziano, że wniosek złożony przez takiego producenta musi zawierać wystarczające dowody, jak określono w tym przepisie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej. Instytucje UE nie są tym samym obciążone obowiązkiem udowadniania, że producent nie spełnia przesłanek przewidzianych dla korzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie zadaniem instytucji UE jest natomiast dokonanie oceny, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że spełniono kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego konieczne do przyznania producentowi MET, a zadaniem sądownictwa UE jest kontrola, czy ocena ta nie jest obciążona oczywistym błędem (pkt 32 wyroku w sprawie C-249/10 P i pkt 24 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (38) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, aby producent eksportujący mógł uzyskać MET, musi on spełnić wszystkie pięć kryteriów wymienionych w przedmiotowym artykule. Zatem Komisja uznała, że brak spełnienia nawet jednego z kryteriów jest wystarczającą podstawą odrzucenia wniosku o MET.
- (39) Żaden z producentów eksportujących objętych postępowaniem nie był w stanie wykazać, że spełnia kryterium 1 (decyzje gospodarcze). Dokładniej rzecz ujmując, Komisja stwierdziła, że niektórzy producenci eksportujący (przedsiębiorstwa 28, 29, 31 i 32) ⁽²⁴⁾ nie mogli w sposób swobodny ustalać wielkości sprzedaży krajowej ani eksportowej. W tym względzie Komisja ustaliła, że istniały ograniczenia w zakresie produkcji lub ograniczenia wielkości sprzedaży na poszczególnych rynkach (krajowych i eksportowych). Ponadto wszyscy producenci eksportujący objęci postępowaniem nie dostarczyli istotnych i kompletnych informacji (np. dowodów dotyczących struktury i kapitału spółki, dowodów lub wyjaśnień dotyczących podejmowania decyzji, kosztów energii elektrycznej lub statutu spółki w języku angielskim) mających na celu wykazanie, że ich decyzje gospodarcze były podejmowane zgodnie z sygnałami płynącymi z rynku, bez istotnej ingerencji państwa.
- (40) W odniesieniu do kryterium 2 (rachunkowość), wszystkich siedmiu producentów eksportujących objętych postępowaniem nie wykazało, że posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości. W tym kontekście w ocenie dotyczącej przedsiębiorstw 27, 28, 29, 31 stwierdzono, że ich rachunki zostały sporządzone z naruszeniem międzynarodowych standardów rachunkowości: brakowało informacji dotyczących dzierżawy budynków, przedstawiono nieprawidłowe dane w odniesieniu do prawa do użytkowania gruntów, stosowano sztywny kurs walutowy. W przypadku przedsiębiorstw 27, 28, 30 i 32 Komisja stwierdziła niespójności pomiędzy informacjami zawartymi we wniosku o MET i w dokumentach potwierdzających (np. bilans). Przedsiębiorstwo 26 dostarczyło Komisji sprawozdanie/opinię niezależnego biegłego rewidenta oraz sprawozdania finansowe wyłącznie w języku wietnamskim i nie przedłożyło tłumaczeń tych dokumentów na język angielski.
- (41) Co się tyczy kryterium 3 (aktywa i „przeniesienia”), przedsiębiorstwa 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 32 nie wykazały, iż nie występują zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej. W szczególności przedsiębiorstwa te nie dostarczyły istotnych i pełnych informacji, między innymi, na temat aktywów będących własnością spółki, warunków i wartości praw do użytkowania gruntów, odchylenia od standardowej stawki podatkowej, polityki rekrutacji w spółce, stawki podatkowej lub dostawców energii elektrycznej i ich stawek.
- (42) Przedsiębiorstwo 27 nie wykazało, że spełnia kryterium 4 (środowisko prawne). W szczególności, mimo że przedsiębiorstwo rzekomo znajdowało się w sytuacji niewypłacalności, jak wynikało z bilansu, nie zostało to ujawnione w jego sprawozdaniu finansowym ani w sprawozdaniu biegłego rewidenta. Tym samym przedsiębiorstwo to nie wykazało, że działało zgodnie z przepisami prawa upadłościowego i prawa rzeczowego, które gwarantują pewność i stabilność prawa.

- (43) Przedsiębiorstwo 29 nie wykazało, że spełnia kryterium 5 („wymiana walut”), ponieważ, jak wynika z uwag do sprawozdań finansowych, stosowało ono sztywny kurs walutowy przy transakcjach przeprowadzanych w walucie obcej, co nie jest zgodne z kryterium 5, które stanowi, że przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.
- (44) Komisja poinformowała producentów eksportujących objętych postępowaniem, że żaden z nich nie powinien otrzymać MET i zwróciła się do nich o przedstawienie uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (45) Żaden z siedmiu producentów eksportujących objętych postępowaniem nie spełnił więc warunków określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego i w związku z tym odmówiono przyznania MET wszystkim tym producentom.

D. OCENA WNIOSKÓW O IT

- (46) Artykuł 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian stanowi, że w przypadkach, gdy mają zastosowanie przepisy art. 2 ust. 7 lit. a) tego rozporządzenia, należy jednak ustalić indywidualne stawki celne dla eksporterów, którzy są w stanie wykazać spełnienie wszystkich kryteriów określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian.
- (47) Jak wspomniano w motywie 37, należy zauważyć, że ciężar dowodu leży po stronie producenta składającego wniosek o IT na podstawie art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian. W tym celu w art. 9 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian przewidziano, że złożony wniosek musi zostać odpowiednio uzasadniony. Instytucje UE nie są tym samym obarczone obowiązkiem udowodnienia, że producent nie spełnia przesłanek przewidzianych dla korzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie, zadaniem instytucji unijnych jest ocenienie, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian są spełnione, by móc przyznać temu producentowi IT.
- (48) Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian, by otrzymać IT, eksporterzy powinni wykazać, na podstawie właściwie uzasadnionego wniosku, że spełnili wszystkie pięć kryteriów wymienionych w tym artykule. Zatem Komisja uznała, że brak spełnienia nawet jednego z kryteriów jest podstawą odrzucenia wniosku o IT.
- (49) Te pięć kryteriów stanowi, co następuje:
- 1) w przypadku przedsiębiorstw będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub spółek „joint venture” eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków;
  - 2) ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane;
  - 3) większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych; urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości lub należy wykazać, że spółka jest wystarczająco niezależna od interwencji państwa;
  - 4) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym; oraz
  - 5) interwencja państwa nie pozwala na obejście środków, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.
- (50) Wszystkich siedmiu producentów eksportujących objętych postępowaniem złożyło wniosek o IT na wypadek gdyby nie przyznano im MET. Poza odrzuceniem ich wniosków o MET, zgodnie z opisem w motywach 37–44, Komisja oceniła zatem również, czy wspomnianym producentom eksportującym należy przyznać IT.
- (51) W odniesieniu do kryterium 1 (repatriacja kapitału i zysków) przedsiębiorstwo 30 nie przedstawiło dowodów mogących wykazać, że dysponowało ono swobodą repatriacji kapitału i zysków, a zatem nie wykazało, że kryterium to zostało spełnione.
- (52) W odniesieniu do kryterium 2 (sprzedaż na eksport i ustalane swobodnie ceny), Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwa 29, 31 i 32 nie udowodniły, że decyzje gospodarcze, takie jak ceny eksportowe oraz ilości towarów na wywóz, jak również warunki sprzedaży, są określane swobodnie w odpowiedzi na sygnały pochodzące z rynku, ponieważ zbadane dowody, takie jak statut spółki lub zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej, wskazywały na ograniczenie produkcji i/lub sprzedaży ilości obuwia na niektórych rynkach.

- (53) W odniesieniu do kryterium 3 (przedsiębiorstwo – kluczowe stanowiska kierownicze i udziały – jest wystarczająco niezależne od ingerencji państwa), Komisja uznała, że przedsiębiorstwa 26, 27, 28, 29, 30 i 31 nie przedstawiły informacji niezbędnych do wykazania, że są wystarczająco niezależne od ingerencji państwa. Nie przedstawiono informacji lub przedstawiono niewystarczające informacje na temat między innymi struktury własnościowej przedsiębiorstwa oraz sposobu, w jaki podejmowane są decyzje (przedsiębiorstwa 27, 28, 29, 30), na temat tego, w jaki sposób prawo do użytkowania gruntów przeniesiono na te przedsiębiorstwa oraz na jakich warunkach (przedsiębiorstwa 28, 29 i 31). Przedsiębiorstwo 26 również przedłożyło statut spółki tylko w języku wietnamskim i nie zapewniło jego tłumaczenia na język angielski.
- (54) Ponadto przedsiębiorstwa 26, 27, 28, 29 i 30 również nie wykazały, że spełniają wymogi kryterium 5 (obejście) ze względu na to, że nie przedstawiono żadnej informacji co do tego, w jaki sposób decyzje były podejmowane w ramach przedsiębiorstwa oraz, czy państwo wywierało znaczący wpływ na ten proces.
- (55) Wreszcie przedsiębiorstwo 29 nie przeliczało kursów walutowych według kursów rynkowych, lecz korzystało ze sztywnego kursu, jak wspomniano w motywie 43 powyżej. Nie spełniło ono zatem wymogów kryterium 4 (rynkowy kurs walutowy).
- (56) W związku z powyższym żaden z siedmiu producentów eksportujących objętych postępowaniem nie spełnił warunków określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian i w związku z tym odmówiono przyznania IT wszystkim tym producentom. Komisja poinformowała producentów eksportujących objętych postępowaniem i zwróciła się do nich o przedstawienie uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (57) Rezydualne cło antydumpingowe mające zastosowanie do Chin i Wietnamu, wynoszące odpowiednio 16,5 % i 10 %, powinno zatem zostać nałożone na wywóz dokonany przez siedmiu producentów eksportujących objętych postępowaniem na okres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006. Wspomniane rozporządzenie obowiązywało początkowo w okresie od dnia 7 października 2006 r. do dnia 7 października 2008 r. W dniu 30 grudnia 2009 r. w następstwie wszczęcia przeglądu wygaśnięcia przedłużono ten okres do dnia 31 marca 2011 r. Niezgodność z prawem wskazana w wyrokach polega na braku określenia przez instytucje UE, czy produkty wyprodukowane przez producentów eksportujących objętych postępowaniem powinny być objęte cłem rezydualnym czy indywidualną stawką celną. W oparciu o niezgodność z prawem wskazaną przez Trybunał nie istnieje żadna podstawa prawna do całkowitego wyłączenia produktów produkowanych przez producentów eksportujących objętych postępowaniem z obowiązku płacenia jakiegokolwiek cła antydumpingowego. W ramach nowego aktu eliminującego niezgodność z prawem wskazaną przez Trybunał należy zatem dokonać ponownej oceny wyłącznie stosowanej stawki cła antydumpingowego, a nie samych środków.
- (58) Ponieważ uznano, że w stosunku do producentów eksportujących objętych postępowaniem cło rezydualne mające zastosowanie odpowiednio do Chin i Wietnamu należy nałożyć ponownie w stawce o tej samej wysokości, w jakiej pierwotnie nałożono je na mocy spornego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009, wprowadzenie zmian w rozporządzeniu (WE) nr 388/2008 nie jest konieczne. To ostatnie rozporządzenie nadal obowiązuje.

E. UWAGI OD ZAINTERESOWANYCH STRON PO UJAWNIENIU USTALEŃ

- (59) Po ujawnieniu ustaleń Komisja otrzymała uwagi przedłożone w imieniu Federacji Europejskiej Branży Sprzętu Sportowego („FESI”) i Koalicji na rzecz Markowego Obuwia („EBFC”) ⁽²⁵⁾, reprezentujących importerów obuwia w Unii.

Wymogi proceduralne podczas oceny wniosków o MET i IT

- (60) FESI i EBFC twierdziły, że ciężar dowodu przy ocenie wniosków o przyznanie MET lub IT spoczywa na Komisji, jako że chińscy i wietnamscy producenci eksportujący wywiązali się z obowiązku w zakresie ciężaru dowodu, składając wnioski o MET lub IT w pierwotnym dochodzeniu. FESI i EBFC podniosły również argument, że producentom eksportującym objętym aktualnymi środkami wykonania należało przyznać takie same prawa procesowe jak prawa przyznane producentom eksportującym objętym próbą w pierwotnym dochodzeniu. FESI i EBFC twierdziły w szczególności, że przeprowadzono jedynie analizę teoretyczną zamiast wizyt kontrolnych na miejscu i że chińskim i wietnamskim producentom eksportującym nie dano żadnej możliwości uzupełnienia swoich wniosków o MET lub IT pismami w sprawie uzupełnienia braków.
- (61) FESI i EBFC argumentowały również, że producenci eksportujący objęci tym wykonaniem nie otrzymali takich samych gwarancji proceduralnych, jak te stosowane w standardowym dochodzeniu antydumpingowym, lecz zastosowano surowsze normy. FESI i EBFC stwierdziły, że Komisja nie uwzględniła czasu, jaki upłynął między złożeniem wniosku o MET lub IT w pierwotnym dochodzeniu, a oceną tych wniosków. Ponadto producenci eksportujący mieli w trakcie pierwotnego dochodzenia tylko 15 dni na złożenie wniosków o MET lub IT, zamiast standardowych 21 dni.

- (62) Na tej podstawie FESI i EBFC twierdziły, że podstawowa zasada przyznania zainteresowanym stronom możliwości pełnego korzystania z prawa do obrony, ustanowiona w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i w art. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nie była przestrzegana. Na tej podstawie twierdzono, że nie dając producentom eksportującym możliwości uzupełnienia niekompletnych informacji, Komisja dopuściła się nadużycia władzy i odwróciła ciężar dowodu na etapie wdrażania.
- (63) Ponadto FESI i EBFC twierdziły również, że takie podejście byłoby dyskryminacyjne względem chińskich i wietnamskich producentów eksportujących objętych próbą w dochodzeniu pierwotnym, ale również innych producentów eksportujących w państwach o gospodarce nierynkowej, którzy byli przedmiotem dochodzenia antydumpingowego i złożyli w ramach tego dochodzenia wnioski o MET lub IT. W związku z tym chińskie i wietnamskie przedsiębiorstwa, których dotyczy bieżące wykonanie nie powinny podlegać tym samym progom dostarczania informacji, jakie są stosowane w normalnym, trwającym 15 miesięcy dochodzeniu, i nie powinny być przedmiotem bardziej surowych norm proceduralnych.
- (64) FESI i EBFC stwierdziły również, że Komisja zastosowała w istocie fakty dostępne w rozumieniu art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, podczas gdy nie przestrzegała ona zasad proceduralnych określonych w art. 18 ust. 4 tego rozporządzenia.
- (65) Komisja przypomina, że zgodnie z orzecznictwem ciężar dowodu leży po stronie producenta, który chce złożyć wniosek o MET lub IT na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy przewidziano, że wniosek złożony przez takiego producenta musi zawierać wystarczające dowody, jak określono w tym przepisie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej. Tym samym, jak orzekł Trybunał w sprawach Brosmann i Aokang, instytucje nie są obciążone obowiązkiem udowodnienia, że producent nie spełnia warunków przewidzianych dla skorzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie, zadaniem Komisji jest ocenienie, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego są spełnione, by móc przyznać temu producentowi MET lub IT (zob. motyw 48). W związku z tym należy przypomnieć, że ani w rozporządzeniu podstawowym, ani w orzecznictwie nie zobowiązano Komisji do umożliwiania eksportującym producentom uzupełnienia wniosku o MET lub IT wszystkimi brakującymi informacjami faktycznymi. Komisja może oprzeć swoją ocenę na informacjach dostarczonych przez producenta eksportującego.
- (66) W odniesieniu do argumentu, że przeprowadzona została jedynie analiza teoretyczna, Komisja zauważa, że analiza teoretyczna jest procedurą, w której wnioski o MET lub IT analizowane są na podstawie dokumentów dostarczonych przez producenta eksportującego. Wszystkie wnioski o MET lub IT podlegają przeprowadzanej przez Komisję analizie teoretycznej. Komisja może ponadto podjąć decyzję o przeprowadzeniu wizyt weryfikacyjnych na miejscu. Kontrole na miejscu nie są jednak wymagane, ani też nie są przeprowadzane w odniesieniu do każdego wniosku o MET lub IT. Inspekcje na miejscu, jeżeli są one przeprowadzone, zwykle mają na celu potwierdzenie pewnej wstępnej oceny dokonanej przez instytucje lub sprawdzenia prawdziwości informacji dostarczonych przez producenta eksportującego, którego dotyczy postępowanie. Innymi słowy, jeżeli dowody przedstawione przez producenta eksportującego wyraźnie wskazują, że przyznanie MET lub IT nie jest uzasadnione, dodatkowe opcjonalne inspekcje na miejscu nie są przeważnie przeprowadzane. Do Komisji należy ocena, czy wskazane jest przeprowadzenie wizyty weryfikacyjnej⁽²⁶⁾. Decyzja o wyborze sposobu weryfikowania informacji zawartych we wniosku o MET lub IT należy do tej instytucji. Tak więc w przypadku gdy, jak w niniejszej sprawie, Komisja stwierdzi na podstawie analizy teoretycznej dokumentów, że posiada ona wystarczające dowody do wydania decyzji w sprawie wniosku o MET lub IT, wizyta weryfikacyjna nie jest konieczna i nie może być wymagana.
- (67) W odniesieniu do twierdzenia, że w związku z decyzją Komisji o nieprzesłaniu pisma w sprawie uzupełnienia braków, prawa do obrony nie były właściwie przestrzegane, należy, po pierwsze, przypomnieć, że prawa do obrony są prawami indywidualnymi i że FESI i EBFC nie mogą powoływać się na naruszenie prawa indywidualnego innych przedsiębiorstw. Po drugie, Komisja nie zgadza się z twierdzeniem, że stosuje praktykę polegającą na prowadzeniu wymiany informacji i szczegółowym procesie wypełniania braków w sytuacji stosowania analizy teoretycznej, w przeciwieństwie do sytuacji, kiedy przeprowadza się analizę teoretyczną oraz weryfikację na miejscu. W istocie FESI i EBFC nie były w stanie przedstawić dowodów, że tak nie jest.
- (68) Uwagi FESI i EBFC dotyczące dyskryminacji należy również oddalić jako bezzasadne. Należy pamiętać, że zasada równego traktowania jest naruszona w przypadku gdy instytucje unijne w odmienny sposób traktują podobne przypadki, co stawia niektóre podmioty gospodarcze w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z innymi, a takie odmiennie traktowanie nie jest uzasadnione występowaniem istotnych, obiektywnych różnic⁽²⁷⁾. Komisja robi jednak coś zupełnie przeciwnego; wymagając od chińskich i wietnamskich producentów eksportujących nieobjętych próbą złożenia wniosków o MET lub IT do ponownej oceny, zamierza postawić tych poprzednio nieobjętych próbą producentów eksportujących na równi z tymi, którzy zostali wybrani do próby w dochodzeniu

pierwotnym. Ponadto, jako że rozporządzenie podstawowe nie określa w tym względzie minimalnego terminu, o ile termin ten jest rozsądny i daje stronom wystarczające możliwości zebrania (lub ponownego zebrania) potrzebnych informacji przy jednoczesnym zabezpieczeniu ich prawa do obrony, nie można mówić o dyskryminacji.

- (69) W odniesieniu do art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, w niniejszym przypadku Komisja przyjęła informacje przedstawione przez producentów eksportujących objętych postępowaniem, nie odrzuciła tych informacji i oparła na nich swoją ocenę. W związku z powyższym Komisja nie zastosowała art. 18. Wynika z tego, że nie było konieczności przestrzegania procedury na mocy art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Procedura przewidziana w art. 18 ust. 4 stosowana jest w przypadkach, gdy Komisja ma zamiar odrzucić niektóre informacje dostarczone przez zainteresowaną stronę, a zamiast nich wykorzystać dostępne fakty.

Podstawa prawna wznowienia dochodzenia

- (70) FESI i EBFC twierdziły, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 266 TFUE, ponieważ artykuł ten nie daje jej podstawy prawnej do ponownego otwarcia dochodzenia w odniesieniu do wygaśniętego środka. FESI i EBFC przypomniwały również, że art. 266 TFUE nie przewiduje możliwości nakładania ceł antydumpingowych z mocą wsteczną, co potwierdził również wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-458/98P IPS przeciwko Radzie ⁽²⁸⁾.
- (71) W związku z tym FESI i EBFC twierdziły, że postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu obuwia z Chin i Wietnamu zakończone zostało w dniu 31 marca 2011 r. w związku z wygaśnięciem środków. W tym celu Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienie dotyczące wygaśnięcia ceł w dniu 16 marca 2011 r. ⁽²⁹⁾ („zawiadomienie o wygaśnięciu”), przemysł unijny nie skarżył się na kontynuację dumpingu, a wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej również nie unieważnił zawiadomienia o wygaśnięciu.
- (72) Ponadto te same strony twierdziły, że w rozporządzeniu podstawowym również nie było żadnych podstaw, które umożliwiłyby Komisji wznowienie dochodzenia antydumpingowego.
- (73) W tym kontekście FESI i EBFC twierdziły również, że wznowienie dochodzenia i oceny wniosków o MET lub IT złożonych w związku z dochodzeniem pierwotnym przez chińskich i wietnamskich producentów eksportujących objętych postępowaniem jest niezgodne z powszechną zasadą przedawnienia. Zasada ta zawarta jest w Porozumieniu WTO i w rozporządzeniu podstawowym, w którym określono 5-letni termin obowiązywania środków oraz w art. 236 ust. 1 i 221 ust. 3 Wspólnotowego kodeksu celnego, w którym określono termin 3 lat, z jednej strony dla importerów na złożenie wniosku o zwrot ceł antydumpingowych, a z drugiej strony dla krajowych organów celnych na pobranie należności przywozowych i ceł antydumpingowych ⁽³⁰⁾. Art. 266 TFUE nie zezwala na odstępstwo od tej zasady.
- (74) Twierdzono ponadto, że Komisja nie przedstawiła żadnego uzasadnienia ani wcześniejszego orzecznictwa na poparcie zastosowania art. 266 TFUE jako podstawy prawnej do wznowienia postępowania.
- (75) Jeśli chodzi o brak podstawy prawnej do ponownego otwarcia dochodzenia, Komisja przypomina orzecznictwo przytoczone powyżej w motywie 15, na mocy którego może ona wznowić dochodzenie dokładnie na tym etapie, na którym wystąpiła niezgodność z prawem. Zgodnie z orzecznictwem zgodność z prawem rozporządzenia antydumpingowego należy oceniać w świetle celu normy prawa unijnego, a nie praktyki decyzyjnej, nawet jeżeli taka praktyka istnieje (co nie ma miejsca w niniejszej sprawie). W związku z tym wcześniejsza praktyka Komisji nie daje podstaw do uzasadnionych oczekiwań, co zresztą nie ma miejsca w tym przypadku: zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału, uzasadnione oczekiwania mogą powstać jedynie w przypadku, gdy instytucje udzieliły konkretnych zapewnień, które pozwoliłyby zainteresowanym stronom zgodnie z prawem wyciągnąć wniosek, że instytucje Unii będą działać w określony sposób ⁽³¹⁾. Ani FESI ani EBFC nie próbowały wykazać, że w niniejszej sprawie takie zapewnienia zostały udzielone. Jest to tym bardziej słuszne, że wcześniejsza praktyka, o której mowa, nie odpowiada faktycznym i prawnym okolicznościom niniejszej sprawy, a różnice można wytłumaczyć faktycznymi i prawnymi różnicami w stosunku do niniejszej sprawy.
- (76) Różnice te są następujące: niezgodność z prawem stwierdzona przez Trybunał nie dotyczy ustaleń w zakresie dumpingu, szkody i interesu UE, a tym samym zasady nakładania cła, lecz jedynie dokładnej stawki celnej. Poprzednie unieważnienia, do których odnosiły się zainteresowane strony, dotyczyły natomiast ustaleń w zakresie dumpingu, szkody i interesu UE. Instytucje są zatem uprawnione do ponownego obliczenia dokładnej stawki celnej w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem.

- (77) W szczególności w niniejszej sprawie nie było konieczności pozyskiwania od zainteresowanych stron dodatkowych informacji. Wręcz przeciwnie, Komisja musiała ocenić informacje, które zostały jej przedstawione, ale nie zostały ocenione przed przyjęciem rozporządzenia (WE) nr 1472/2006. W każdym razie, jak wskazano w motywie 75 powyżej, wcześniejsza praktyka w innych przypadkach nie stanowi konkretnego i bezwarunkowego zapewnienia w odniesieniu do niniejszej sprawy.
- (78) Ponadto wszystkie strony, przeciwko którym skierowane jest postępowanie, tj. producenci eksportujący objęci postępowaniem, jak również strony w sprawach przed Sądem oraz stowarzyszenie reprezentujące jedną z tych stron, zostały poinformowane o ujawnieniu istotnych faktów, na podstawie których Komisja zamierza przyjąć niniejszą ocenę w sprawie MET lub IT. W związku z tym ich prawa do obrony są zachowane. W tym względzie należy zauważyć w szczególności, że importerom niepowiązanym nie przysługuje w ramach postępowania antydumpingowego prawo do obrony, ponieważ postępowania te nie są skierowane przeciwko nim.
- (79) Jeżeli chodzi o uwagę, że odnośne środki wygasły w dniu 31 marca 2011 r., Komisja nie dostrzega, dlaczego wygaśnięcie środka miałyby jakiegokolwiek znaczenie dla Komisji w odniesieniu do możliwości przyjęcia nowego aktu, by zastąpić akt unieważniony w wyniku wyroku stwierdzającego nieważność pierwotnego aktu. Zgodnie z orzecznictwem, o którym mowa w motywie 15 powyżej, postępowanie administracyjne powinno być wznowione w punkcie, w którym wystąpiła niezgodność z prawem.
- (80) Postępowania antydumpingowe pozostają zatem nadal otwarte na skutek stwierdzenia nieważności aktu kończącego postępowania. Komisja ma obowiązek zakończenia tych postępowań; w art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przewidziano, że dochodzenie należy zakończyć aktem wydanym przez Komisję.

Art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego

- (81) FESI i EBFC twierdziły również, iż procedura zastosowana do wznowienia dochodzenia i nałożenia cła z mocą wsteczną stanowi nadużycie władzy przez Komisję i narusza postanowienia TFUE. FESI i EBFC twierdzą w tym względzie, że Komisja nie ma uprawnień, aby ingerować w art. 236 ust. 1 Wspólnotowego kodeksu celnego uniemożliwiając zwrot cła antydumpingowego. Twierdziły one, że to do krajowych organów celnych należało wyciągnięcie konsekwencji z unieważnienia cła oraz że krajowe organy celne będą zobowiązane do zwrotu ceł antydumpingowych, które zostały uznane za nieważne przez Trybunał.
- (82) W związku z tym FESI i EBFC twierdziły, że art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie zezwala Komisji na odstępianie od art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego, ponieważ oba przepisy są równoważne w porządku prawnym i rozporządzenia podstawowego nie należy postrzegać jako *lex specialis* Wspólnotowego kodeksu celnego.
- (83) Te same strony twierdziły również, że art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie odnosi się do art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego, a jedynie stanowi, że mogą zostać przyjęte przez Komisję przepisy szczególne, ale nie odstępstwa od Wspólnotowego kodeksu celnego.
- (84) Odpowiadając na powyższe argumenty, należy podkreślić, że art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie oznacza, że zasady unijnych przepisów prawa celnego automatycznie mają zastosowanie w przypadku nałożenia indywidualnych ceł antydumpingowych⁽³²⁾. Przeciwnie, art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego daje instytucjom Unii prawo do transponowania i zastosowania, jeżeli jest to niezbędne i użyteczne, unijnych przepisów prawa celnego⁽³³⁾.
- (85) Transpozycja ta nie wymaga pełnego wprowadzenia w życie wszystkich przepisów unijnego prawa celnego. Art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wyraźnie przewiduje przepisy szczególne w odniesieniu do wspólnej definicji pojęcia pochodzenia, co jest dobrym przykładem na sytuację, w której ma miejsce odstępstwo od unijnych przepisów prawa celnego. To na tej podstawie Komisja wykorzystwała swoje uprawnienia wynikające z art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i zwróciła się do krajowych organów celnych, aby czasowo wstrzymały się od jakichkolwiek zwrotów. Nie kwestionuje to wyłącznych kompetencji, jakie krajowe organy celne mają w odniesieniu do sporów dotyczących długu celnego: prawo do podejmowania decyzji należy nadal do organów celnych państw członkowskich. Organy celne państw członkowskich nadal podejmują decyzję, na podstawie konkluzji Komisji w odniesieniu do wniosków o MET lub IT, czy zwrot powinien zostać przyznany czy nie.
- (86) W związku z powyższym, o ile prawdą jest, że żaden przepis unijnego prawa celnego nie pozwala na stawianie przeszkód na drodze do zwrotu niesłusznie zapłaconych ceł, nie można wydać tak ogólnikowego oświadczenia w odniesieniu do zwrotu ceł antydumpingowych. W związku z powyższym, a także z nadrzędną koniecznością

ochrony środków własnych Unii przed nieuzasadnionymi wnioskami o zwrot oraz związanymi z tym trudnościami spowodowanymi później przez nieuzasadnione zwroty, Komisja musiała tymczasowo odstąpić od przepisów prawa celnego Unii, korzystając ze swoich uprawnień na mocy art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

Brak podania podstawy prawnej

- (87) FESI i EBFC argumentowały również, że Komisja, z naruszeniem art. 296 TFUE, nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia przyczyn ani nie wskazała podstawy prawnej, w oparciu o którą ponownie nałożono cła z mocą wsteczną i w związku z tym importerom objętym aktualnymi środkami wykonania odmówiono zwrotu ceł. W związku z tym FESI i EBFC stwierdziły, że Komisja naruszyła prawo do skutecznej ochrony sądowej zainteresowanych stron.
- (88) Komisja uważa, że obszerne uzasadnienie prawne przedstawione w dokumencie dotyczącym ujawnienia ogólnych ustaleń oraz w niniejszym rozporządzeniu należy uzasadnia ten dokument.

Uzasadnione oczekiwania

- (89) FESI i EBFC stwierdziły też, że korygowanie z mocą wsteczną wygasłych środków narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań. FESI utrzymywała, że po pierwsze strony, w tym importerzy, uzyskały pewność, że środki te wygasły z dniem 31 marca 2011 r. i że ze względu na czas, jaki upłynął od czasu pierwotnego dochodzenia, strony mogły mieć uzasadnione oczekiwania, że pierwotne dochodzenie nie zostanie ani wznowione ani ponownie otwarte. Podobnie chińscy i wietnamscy producenci eksportujący mogli mieć uzasadnione oczekiwania, że ich wnioski o MET lub IT złożone w pierwotnym dochodzeniu nie będą już przez Komisję poddawane przeglądowi, ze względu na fakt, że wnioski te nie zostały poddane ocenie w terminie trzech miesięcy, mającym zastosowanie podczas dochodzenia pierwotnego.
- (90) Jeżeli chodzi o uzasadnione oczekiwania zainteresowanych stron, że środki antydumpingowe wygasły, a dochodzenie nie zostanie wznowione, należy odnieść się do motywów 78 i 79, gdzie zarzuty te zostały szczegółowo omówione.
- (91) W odniesieniu do uzasadnionych oczekiwań chińskich i wietnamskich producentów eksportujących, że ich wnioski o MET lub IT nie będą już poddane przeglądowi, odsyła się do motywu 74 powyżej, gdzie zostało to również wyjaśnione w świetle orzecznictwa Trybunału w tym zakresie.

Zasada niedyskryminacji

- (92) FESI i EBFC twierdziły, że nałożenie środków antydumpingowych z mocą wsteczną stanowi dyskryminację (i) importerów objętych obecnymi środkami wykonania względem importerów, których dotyczyło wykonanie wyroków w sprawach Brosmann i Aokang, o których mowa w motywie 6 i którym zwrócono cła zapłacone od przywozu obuwia pochodzącego od pięciu producentów eksportujących, których dotyczyły wspomniane wyroki, oraz (ii) producentów eksportujących, których dotyczą obecne środki wykonania, względem pięciu producentów eksportujących, których dotyczyły wyroki w sprawach Brosmann i Aokang, na których nie nałożono żadnego cła w następstwie decyzji wykonawczej Rady 2014/149/UE.
- (93) Odnosnie do zarzutu dyskryminacji, jak wyjaśniono w motywie 67 powyżej, Komisja przypomina przede wszystkim wymogi konieczne do stwierdzenia, że dyskryminacja zaistniała.
- (94) Należy też zauważyć, że różnica między importerami objętymi aktualnymi środkami wykonawczymi i tymi, których dotyczyło wdrożenie wyroków w sprawach Brosmann i Aokang polega na tym, że ci ostatni postanowili zakwestionować rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 w Sądzie, podczas gdy ci pierwsi nie.
- (95) Decyzja wydana przez instytucję Unii, która nie została zaskarżona przez jej adresata w terminie przewidzianym w art. 263 akapit szósty TFUE, staje się w stosunku do tego adresata ostateczna. Przepis ten opiera się między innymi na założeniu, że terminy, w których muszą być wszczęte postępowania prawne, mają na celu zapewnienie pewności prawa poprzez ochronę środków unijnych, które powodują skutki prawne, przed możliwością nieograniczonego zaskarżania⁽³⁴⁾.

- (96) Ta proceduralna zasada prawa Unii w sposób nieunikniony powoduje powstanie dwóch grup przedsiębiorstw: tych, które zakwestionowały unijne środki i które mogły w rezultacie uzyskać korzystną pozycję (np. przedsiębiorstwo Brosmann i pozostałych czterech producentów eksportujących) i tych, które tego nie uczyniły. Jednakże nie oznacza to, że Komisja potraktowała obydwie strony w odmienny sposób, z naruszeniem zasady równego traktowania. Przyznanie, że jakaś strona należy do tej drugiej kategorii ze względu na podjęcie świadomej decyzji o zaskarżeniu aktu unijnego nie jest w stosunku do tej grupy dyskryminujące.
- (97) Tak więc wszystkie zainteresowane strony korzystały przez cały czas z ochrony prawnej w sądach Unii.
- (98) Jeżeli chodzi o rzekomą dyskryminację producentów eksportujących objętych aktualnymi środkami wykonawczymi, na których nie były nałożone żadne cła w następstwie decyzji wykonawczej 2014/149/UE, należy zauważyć, że decyzja Rady, aby nie nakładać ponownie ceł, została w oczywisty sposób podjęta ze względu na szczególne okoliczności w konkretnej sytuacji, jaka istniała w chwili, gdy Komisja przedstawiła swój wniosek dotyczący ponownego nałożenia tych ceł, a w szczególności ze względu na fakt, iż przedmiotowe cła antydumpingowe zostały już zwrócone, i w takim zakresie, że pierwotne powiadomienie dłużnika o długu zostało wycofane po wyrokach w sprawach Brosmann i Aokang. Zdaniem Rady zwrot ten stworzył uzasadnione oczekiwania ze strony zainteresowanych importerów. Jako że żaden podobny zwrot nie miał miejsca w stosunku do innych importerów, nie są oni w sytuacji porównywalnej do sytuacji tych importerów, których dotyczyła decyzja Rady.
- (99) W każdym razie okoliczność, że Rada zdecydowała się na działanie w określony sposób, ze względu na szczególne okoliczności poprzedniej sprawy, nie zmusza Komisji do wykonania innego wyroku w dokładnie taki sam sposób.

Uprawnienia Komisji do nałożenia ostatecznych środków antydumpingowych

- (100) Ponadto FESI i EBFC twierdziły, że Komisja nie posiada kompetencji, by przyjąć rozporządzenie ustanawiające cła antydumpingowe z mocą wsteczną w ramach bieżącego wykonania, i że kompetencje takie należą w każdym razie do Rady. Twierdzenie to oparte było na argumentie, że w przypadku gdy dochodzenie zostaje wznowione dokładnie w momencie, w którym pojawiła się niezgodność z prawem, powinny mieć zastosowanie te same zasady, które miały zastosowanie w okresie pierwotnego dochodzenia, kiedy to środki ostateczne zostały przyjęte przez Radę. Strony te twierdziły, że zgodnie z art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014⁽³⁵⁾, nowa procedura podejmowania decyzji w dziedzinie wspólnej polityki handlowej nie ma zastosowania do niniejszej sprawy, biorąc pod uwagę fakt, że przed wejściem w życie rozporządzenia Omnibus I (i), Komisja przyjęła już akt prawny (rozporządzenie tymczasowe), (ii) konsultacje, które były wymagane na mocy rozporządzenia (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej zostały wszczęte i zamknięte, oraz (iii) Komisja już przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie przyjęcia środków ostatecznych. Na tej podstawie strony twierdziły, że powinny mieć zastosowanie procedury podejmowania decyzji przed wejściem w życie rozporządzenia Omnibus I.
- (101) Twierdzenie to opiera się jednak na dacie wszczęcia dochodzenia (co jest rzeczywiście istotne w odniesieniu do innych istotnych poprawek, które zostały wprowadzone do rozporządzenia podstawowego), ale nie uwzględnia się w nim faktu, że w rozporządzeniu (UE) nr 37/2014 przyjęto inne kryterium (tzn. wszczęcie procedury przyjęcia środków). Stanowisko FESI i EBFC jest zatem oparte na błędnej wykładni przepisu przejściowego zawartego w rozporządzeniu (UE) nr 37/2014.
- (102) W rzeczywistości, z uwagi na odesłanie w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 37/2014 do „procedur wszczętych w celu przyjmowania środków”, w którym określono przepisy przejściowe dotyczące zmian procedur podejmowania decyzji w odniesieniu do przyjmowania środków antydumpingowych, i z uwagi na znaczenie słowa „procedura” w rozporządzeniu podstawowym, do dochodzenia, które zostało wszczęte przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 37/2014, a w stosunku do którego Komisja nie rozpoczęła konsultacji z właściwą komisją w celu przyjęcia środków przed tym wejściem w życie, do procedury przyjmowania wspomnianych środków antydumpingowych stosuje się nowe przepisy. To samo dotyczy postępowania, w którym środki zostały nałożone na starych zasadach i dochodzi do przeglądu, lub w odniesieniu do środków, w przypadku których cła tymczasowe nałożone zostały na podstawie dawnych przepisów, lecz procedura przyjęcia ostatecznych środków nie została jeszcze rozpoczęta, kiedy rozporządzenie (UE) nr 37/2014 weszło w życie. Innymi słowy, rozporządzenie (UE) nr 37/2014 ma zastosowanie do konkretnej „procedury przyjęcia środków”, a nie do całego okresu danego dochodzenia lub postępowania.

- (103) Sporne rozporządzenie zostało przyjęte w 2006 r. Właściwym aktem prawnym mającym zastosowanie do niniejszego postępowania jest rozporządzenie podstawowe. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.

F. WNIOSKI

- (104) Po uwzględnieniu i analizie przedstawionych uwag Komisja uznała, że rezydualne cło antydumpingowe mające zastosowanie do Chin i Wietnamu, tzn. odpowiednio 16,5 % i 10 %, powinno zostać ponownie nałożone na okres stosowania spornego rozporządzenia.

G. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (105) Poinformowano producentów eksportujących objętych postępowaniem i wszystkie strony, które przedstawiły uwagi, o najważniejszych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić ponowne nałożenie ostatecznych cel antydumpingowych na wywóz dokonywany przez siedmiu producentów eksportujących objętych postępowaniem. Wyznaczono również termin, w którym strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.
- (106) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz obuwia o cholewkach ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, z wyłączeniem obuwia sportowego, obuwia wymagającego zastosowania specjalnej technologii, pantofli i pozostałego obuwia domowego oraz obuwia z noskiem ochronnym, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu i wyprodukowanego przez producentów eksportujących wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia oraz objętego kodami CN: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽³⁶⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 oraz ex 6405 10 00 ⁽³⁷⁾, który to przywóz miał miejsce w okresie stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009. Kody TARIC wymieniono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „obuwem sportowym” jest obuwie w rozumieniu uwagi 1 do podpozycji w dziale 64 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1719/2005 ⁽³⁸⁾,
- „obuwem wymagającym zastosowania szczególnej technologii” jest obuwie, którego cena CIF za jedną parę wynosi nie mniej niż 7,5 EUR, wykorzystywane do uprawiania sportu, z jedno- lub wielowarstwową formowaną podeszwą niewtryskiwaną, wykonaną z materiałów syntetycznych zaprojektowanych do absorbowania wstrząsów pionowych lub bocznych oraz o cechach technicznych, do których należą hermetyczne poduszki wypełnione gazem lub płynem, części mechaniczne, które pochłaniają lub neutralizują wstrząsy, lub materiały takie jak polimery o małej gęstości, i objęte kodami CN: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,
- „obuwem z noskiem ochronnym” jest obuwie z noskiem ochronnym o poziomie odporności na wstrząsy wynoszącym co najmniej 100 dżuli ⁽³⁹⁾ i objęte kodami CN: ex 6403 30 00 ⁽⁴⁰⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 oraz ex 6405 10 00,
- „pantoflami i pozostałym obuwem domowym” jest obuwie objęte kodem CN ex 6405 10 00.

3. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie, przed ocenieniem, do ceny netto na granicy Unii produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez producentów eksportujących wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia wynosi 16,5 % w przypadku chińskich producentów eksportujących objętych postępowaniem i 10 % w przypadku wietnamskiego producenta eksportującego objętego postępowaniem.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 553/2006 z dnia 27 marca 2006 r. zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 października 2017 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 553/2006 z dnia 23 marca 2006 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 98 z 6.4.2006, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 275 z 6.10.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 388/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz tego samego produktu wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau (Dz.U. L 117 z 1.5.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 251 z 3.10.2008, s. 21.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 352 z 30.12.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. C 295 z 11.10.2013, s. 6.

⁽⁸⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2014/149/UE z dnia 18 marca 2014 r. odrzucająca wniosek w sprawie rozporządzenia wykonawczego nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd, Dz.U. L 82 z 20.3.2014, s. 27.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 106 z 21.3.2016, s. 2.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1).

⁽¹²⁾ Sprawy połączone 97, 193, 99 i 215/86 Asteris AE i in. oraz Republika Grecka przeciwko Komisji, Rec. 1988, s. 2181, pkt 27 i 28.

⁽¹³⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85; sprawa T-301/01 Alitalia przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008, s. II-1753, pkt 99 i 142; sprawy połączone T-267/08 i T-279/08 Région Nord-Pas de Calais przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2011, s. II-1999, pkt 83.

⁽¹⁴⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85.

- (¹⁵) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).
- (¹⁶) Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 zostało następnie zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 765/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 237 z 3.9.2012, s. 1). Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 765/2012 poprawki wprowadzone przez wspomnianą zmianę rozporządzenia mają wyłącznie zastosowanie do dochodzeń wszczętych po wejściu w życie tego rozporządzenia. Obecne dochodzenie wszczęto jednak w dniu 7 lipca 2005 r. (Dz.U. C 166 z 7.7.2005, s. 14).
- (¹⁷) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1395 z dnia 18 sierpnia 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 225 z 19.8.2016, s. 52).
- (¹⁸) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1647 z dnia 13 września 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. oraz jej spółkę powiązaną Freetrend Industrial A (Vietnam) Co. Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co. Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 245 z 14.9.2016, s. 16).
- (¹⁹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1731 z dnia 28 września 2016 nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez General Footwear Ltd (Chiny), Diamond Vietnam Co Ltd i Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 262 z 29.9.2016, s. 4).
- (²⁰) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/223 z dnia 17 lutego 2016 r. ustanawiające procedurę oceny niektórych wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych i o indywidualne traktowanie składanych przez producentów eksportujących z Chin i Wietnamu i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 41 z 18.2.2016, s. 3).
- (²¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2257 z dnia 14 grudnia 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz wyprodukowanych przez Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd., Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd. i Fujian Sunshine Footwear Co. Ltd. i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 3401 z 15.12.2016, s. 1.).
- (²²) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/423 z dnia 9 marca 2017 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu i wyprodukowanych przez Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd i Dongguan Texas Shoes Limited Co., wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 64 z 10.3.2017, s. 72).
- (²³) Sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85.
- (²⁴) Ze względu na poufność informacji nazwy przedsiębiorstw zostały zastąpione numerami. Przedsiębiorstwa 1–3 zostały objęte rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/1731, o którym mowa w motywie (20), podczas gdy przedsiębiorstwa 4–6 zostały objęte rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2257, o którym mowa w motywie (23). Przedsiębiorstwa 7–25 zostały objęte rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/423, o którym mowa w motywie 24. Przedsiębiorstwa, których dotyczy niniejsze rozporządzenie otrzymały kolejne numery, tj. 26–32.
- (²⁵) Przedsiębiorstwa Wolverine Europe BV, Wolverine Europe Limited i Damco Netherlands BV w swojej odpowiedzi dotyczącej dokumentu zawierającego ujawnienie ogólnych ustaleń odniosły się do uwag przedstawionych przez FESI i EBFC.
- (²⁶) Sprawa T-192/08, Transnational Company Kazchrome i ENRC Marketing przeciwko Radzie, Zb. Orz. 2011, s. II-07449, pkt 298. Wyrok został utrzymany w mocy w postępowaniu odwoławczym, zob. wyrok w sprawie C-10/12 P Transnational Company Kazchrome i ENRC Marketing przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2013:865.
- (²⁷) Sprawa T-255/01 Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures i Zhejiang Sunlight Group przeciwko Radzie, Rec. 2003, s. II-04741, pkt 60.
- (²⁸) Sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85.
- (²⁹) Zawiadomienie o wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 82 z 16.3.2011, s. 4).
- (³⁰) Termin ten znajduje się obecnie w art. 103 ust. 1 i 121 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).
- (³¹) Sprawa C-373/07 P Mebrom przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2009, s. I-00054, pkt 91-94.
- (³²) Zob. dokument roboczy służb Komisji „Zgodność z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie C-249/10 P Brosmann i z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie C-247/10P Zhejiang Aokang” dołączony do wniosku w sprawie rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd/* SWD/2014/046 final, motywy 45–48.

- (³³) Sprawa C-382/09 Stils Met, Zb. Orz. 2010, s. I-09315, pkt 42-43. Kod TARIC, na przykład, który jest również używany jako narzędzie do zapewnienia przestrzegania środków ochrony handlu, znajduje swoje źródło w art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).
- (³⁴) Sprawa C-239/99 Nachi Europe, Rec. 2001, s. I-01197, pkt 29.
- (³⁵) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r. zmieniającego niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków (zwanego również „rozporządzeniem Omnibus I”) (Dz.U. L 18 z 21.1.2014, s. 1).
- (³⁶) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 301 z 31.10.2006, s. 1) ten kod CN zostaje zastąpiony w dniu 1 stycznia 2007 r. kodami CN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 oraz ex 6403 99 05.
- (³⁷) Zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (WE) nr 1719/2005. Zakres produktów jest określany przez połączenie opisu produktu w art. 1 ust. 1 i opisu produktu odpowiadającego kodom CN, rozpatrywanych łącznie.
- (³⁸) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 286 z 28.10.2005, s. 1).
- (³⁹) Odporność na wstrząsy mierzona jest zgodnie z normami europejskimi EN345 lub EN346.
- (⁴⁰) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1549/2006 ten kod CN zostaje zastąpiony w dniu 1 stycznia 2007 r. kodami CN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 oraz ex 6403 99 05.
-

ZAŁĄCZNIK I

Kody TARIC dotyczące obuwia o cholewkach ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, zdefiniowanego w art. 1:

a) od dnia 7 października 2006 r.:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 i 6405 10 00 80

b) od dnia 1 stycznia 2007 r.:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 i 6405 10 00 80

c) od dnia 7 września 2007 r.:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 i 6405 10 00 89

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz producentów eksportujących, na których przywóz nakłada się ostateczne cło antydumpingowe:

Nazwa producenta eksportującego	Odniesienie w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2017/423 (załącznik VI)	Dodatkowy kod TARIC
Dongguan Luzhou Shoes Co. Ltd	Dah Lih Puh	A999
Dongguan Shingtak Shoes Co. Ltd	Shing Tak Ind. Co. Ltd	A999
Guangzhou Dragon Shoes Co. Ltd	Shing Tak Ind. Co. Ltd	A999
Guangzhou Evervan Footwear Co. Ltd	Everan Group P/A Eva Overseas International, Ltd oraz Everan Group P/A Jiangxi Guangyou Footwear Co.	A999
Guangzhou Guangda Shoes Co. Ltd	Shing Tak Ind. Co. Ltd	A999
Long Son Joint Stock Company	Long Son Joint Stock Company	A999
Zhaoqing Li Da Shoes Co., Ltd	Dah Lih Puh	A999